

«به عقب بر نمی گردیم»...

صبح «امید» که بد معتکف پرده غیب
گو برون آی که کار شب تار آخر شد
ساقیا لطف نمودی قدحت پر می باد
که به «تدبیر» تو تشویش خمار آخر شد

اگر ایران بودم، نظیر سید محمد خاتمی نازنین، به حسن روحانی رای می دادم؛ به دولت «تدبیر و امید» آری می گفتم تا به رغم بادهای ناموافق بسیاری که می وزد، راه طی شده در عرصه بین المللی را پیش ببرد و افزون بر سامان بخشیدن نظام مند امر اقتصاد و وضعیت معیشتی مردم، وعده های نقد نشده از دوره نخست ریاست جمهوری چون رفع حصر میر حسین موسوی، زهرا رهنورد و مهدی کروبی عزیز و همچنین تبدیل وضعیت امنیتی دانشگاه ها به وضعیت سیاسی را پی بگیرد و تحقق بخشد.